

Очковська А. П.

Полховська М. В.

кандидат філологічних наук,

доцент

ЖДУ імені Івана Франка

Становлення *for-to*-інфінітива в середньоанглійській мові

Відмінність давньоанглійського і середньоанглійського інфінітивів полягає у використанні *for* в інфінітивних конструкціях, які стають часто вживаними в середньоанглійській мові.

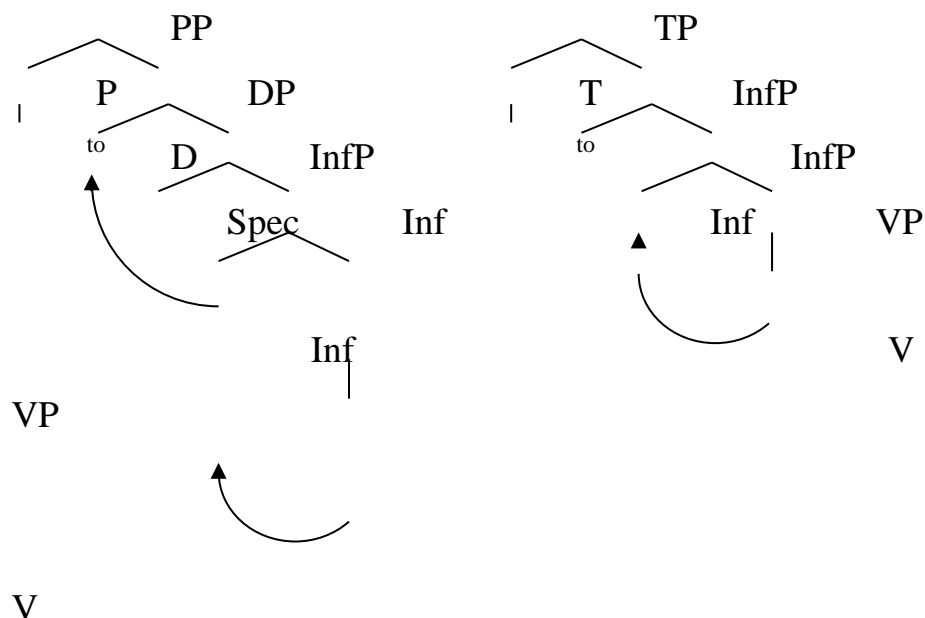
Однією з причин появи *for* є редукція закінчення давального відмінка *-ne*. У давньоанглійській мові інфінітивні конструкції марковані трьома елементами *to + infinitival ending -en/an + dative ending -ne*. Після 1100 починається редукція закінчень, тому маркерами інфінітивних конструкцій стають *to + infinitival suffix -en*, а зникнення давального закінчення *-ne* є результатом появи нового інфінітивного маркера *for* [2; 190].

Розпад системи давньоанглійських відмінків впливає на внутрішню структуру *to*-інфінітивного компонента, який проходить ряд радикальних змін: редукція давального закінчення призводить до зникнення проекції *D*, результатом чого є розпад синтаксичної єдності *to*-інфінітива. На відміну від середньоанглійської і сучасної англійської мови в давньоанглійській мові *to*-інфінітив є однією морфологічною і синтаксичною єдністю. Руйнація внутрішньої структури цієї єдності спричинює появу *for* перед інфінітивним маркером *to*, а також прислівників перед *to*-інфінітивом.

В середньоанглійській мові відбувається спрощення структури інфінітивного компонента і зникнення пересуву *Inf-to-D*, що вказує на синтаксичні зміни [1, 3; 299-345].

Початок середньоанглійського періоду (1500-1200) є періодом діахронічного перетворення *to*-інфінітива (*Diachronic Reanalysis of the to-infinitive*), що демонструє структура (1):

(1) OE \longrightarrow MidE

Структура середньоанглійського інфінітивного компонента демонструє, що позиція між *T* і *Inf* є відтепер доступною для прислівників, заперечень і додатків. Відсутність *D* в структурі вказує на те, що *to*-інфінітив втратив *PP* статус.

Таким чином, давньоанглійський прийменник *to*, який виражав рух, мету, напрямок, редукувався до семантично пустої частки, яка є лише маркером інфінітива. Коли семантичне значення "мети" *to* зникло, виникає необхідність у новому показнику цього значення, а саме у появі і використанні *for* перед *to*-інфінітивом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Clark R., I. Roberts A Computational Approach to Language Learnability and Language Change / R. Clark, I. Roberts // Linguistic Inquiry 24 (2) – 1993. – 299 -345 p.
2. Lightfoot D. Principles of Diachronic Syntax / D. Lightfoot // Cambridge, UK: Cambridge University Press. – 1979. – 429 p.
3. Roberts I. G. Verbs and Diachronic Syntax: A Comparative History of English and French / G. I. Roberts // Dordrecht: Foris – 1992. – 373 p.